

# **EIR: MEMO TIL DEN NÆSTE PRÆSIDENT: Et nyt perspektiv for ferskvands-krisen i USA's vestlige stater**

*De objektive løsninger eksisterer; det er forpligtelsen over for fremtiden, der mangler. Blot i løbet af det seneste årti har Kina demonstreret, at succesfulde handlinger kan gennemføres, alt imens USA i realiteten intet har gjort. Bag ved denne skarpe forskel i manifesterede (eller ikke-manifesterede) handlinger ligger det dybere spørgsmål om den kulturelle erkendelse (eller mangel på samme) af menneskehedens unikke rolle som en skabende kraft, på planeten og, inden længe, videre endnu. Sammen med denne iboende kraft kommer ansvaret, ikke for at bevare, men for at forbedre.*

Download (PDF, Unknown)

---

**Helga Zepp-LaRouches  
opfordring i  
New York til, at USA og  
Europa skal gå med**

# i BRIKS, giver genlyd over hele verden

17. apr. 2015 – Ved et EIR-arrangement i New York City i går, udstedte Helga Zepp-LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller Instituttet, en opfordring til, at USA og Europa allierer sig med BRIKS for udvikling på verdensplan. Hendes budskab blev rapporteret i dag af *Xinhua* nyhedstjeneste og er blevet udsendt over hele verden. I dagens udgave af *China Daily* har *Xinhua*s artikel titlen: »Amerika og Europa får besked på at arbejde sammen med BRIKS«.

Xinhua-artiklen er bevet bragt i Indien af *Hindustan Times Syndicate* og *Asia Pacific Daily News India*; i Afrika af *Namibias Presseagentur (NAMPA)* og mange andre steder. Den cirkulerer på fransk. Den blev bragt på russisk i on-line-publikationen *Ftimes*, der har base i Kazan. Artiklen havde et fotografi fra et møde den 16. april i Washington, D.C. mellem officielle repræsentanter fra BRIKS, med titlen, »Finansministre fra BRIKS og Centralbankchefer mødes«.

Gårsdagens EIR-seminar på Manhattan med titlen »**BRIKS-processen skrider frem: Dannelsen af en ny, international orden for menneskeheden**«, sammenbragte repræsentanter fra erhverv og fagforeninger, universiteter i området og de skønne kunster, og fra 13 konsulater og missioner fra mange kontinenter. Foruden hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche talte også Benjamin Deniston om videnskaben om at løse ferskvandskrisen i verden.

Teksten til *Xinhua*s artikel fra 17. april lyder i sin helhed:

**Amerika og Europa fik besked på at arbejde sammen med BRIKS**

Et fuldstændigt nyt økonomisk system, initieret af BRIKS, er

ved at vokse frem med ekstrem høj fart, sagde en international tænketank torsdag og tilskyndede indtrængende USA og Europa til at skrotte geopolitik og arbejde sammen med dem.

»BRIKS-nationerne, nemlig Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, er gået sammen for at forfølge en politik med økonomisk udvikling, ikke alene for deres individuelle lande, men til gavn for folk i alle nationer«, sagde Schiller Instituttet, en tænketank, der har hovedkvarter i både Tyskland og USA, i en rapport, der blev udgivet her på et seminar.

I modsætning til Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obamaregeringen er fortalere for, og som ekskluderer Rusland og Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag om et Frihandelsområde for Asien og Stillehavsområdet, inkluderende, sagde tænketanken.

På seminaret talte Helga Zepp-LaRouche, tænketankens stifter, i meget rosende vendinger om BRIKS og sagde, at den markedsblok, der var ved at vokse frem, »har initieret et helt nyt, økonomisk system«, der i sin natur er et win-win-system.

Ved vidt og bredt at udbrede en rute for opbygning af den nye, økonomiske verdensorden arbejder BRIKS-nationerne hen imod reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter for at hæve alle de deltagende landes velfærd, sagde stifteren.

Hun brugte også sin magt og indflydelse til støtte for andre initiativer, som Kina har foreslået, inklusive Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og oprettelsen af en Silkevejs-Udviklingsfond. Disse initiativer tilsigter at søge resultater, der er til gensidig gavn, og er ikke af geopolitisk natur, sagde hun.

I stedet vil de skabe et opsving i realøkonomien gennem at finansiere opbygning af infrastruktur, som er af særlig stor betydning i betragtning af, at den nuværende kasinoøkonomi

skaber en masse bobler og øger svælget mellem de rige og fattige i hele verden, anså hun.

»Den amerikanske regering foretog et enormt fejlskøn og lagde pres på allierede og udviklingslande for under ingen omstændigheder at blive en del af AIIB«, sagde hun.

Tænk tanken opfordrede USA og Europa til at forlade fortidens destruktive politik, der førte til de to Verdenskrige, og gå med i det win-win-perspektiv, som BRIKS præsenterer. »Det er et spørgsmål om liv og død«, sagde Zepp-LaRouche.

*Executive Intelligence Reviews* 370 sider lange rapport med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« blev i mellemtiden også præsenteret på seminaret, sponsoreret af *EIR*.

---

## **Det Russiske Udenrigsministerium siger, amerikanske tropper i Ukraine krænker Minsk-II-aftale**

17. apr. 2015 – Efter USA's meddelelse om, at 290 amerikanske tropper ville ankomme til Ukraine i dag for at uddanne den ukrainske hær, kom talsmanden for det Russiske Udenrigsministerium Alexander Lukashevich med en erklæring, der blev rapporteret af TASS, det russiske nyhedsagentur.

»Så vidt jeg ved, omfatter uddannelsesprogrammet træning i færdigheder mht. håndtering af våben og udstyr af vestlig standard«, sagde Lukasevich. »Det kan anses for at være første

skridt hen imod levering af amerikanske våben af højeste standard, som Kiev-krigspartiet higer så stærkt efter. Washingtons opmuntrende holdning over for dets planer om gengældelse rummer endnu en bølge af vold og blodsudgydelse i vores naboland.«

»Rapporter om ankomsten af 290 soldater fra USA's 173. Luftbårne Brigade [udstationeret i Vicenza, Italien] til Yavorovsky-øvelsesområdet i Ukraines Lvov-region kan kun volde alvorlig bekymring«, sagde han. »Det er indlysende, at amerikanske soldater i Ukraine ikke vil bringe fred til landet.«

Han påpegede også, at »Disse handlinger er i modstrid med de aftaler, der blev indgået i Minsk den 12. februar og underskrevet af myndighederne i Kiev, og, så vidt vi forstår, støttet af Washington.«

Med en barsk kritik tilføjede han, »Det er således en åbenlys krænkelse af forpligtelser, som Kiev har indgået, samtidig med, at Obamaregeringen, der i ord opfordrer til en fredelig afgørelse af krisen i Ukraine, i realiteten søger at forpurre Minskaftalerne.«

Tidligere har en erklæring fra Kreml på dets webside gennem talsmand for Putin, Dmitry Peskov, ligeledes kritiseret udstationeringen af de amerikanske tropper, rapporterede TASS.

»Tilstedeværelsen af udenlandske instruktører i Ukraine, hvor en intern konflikt fortsat er uløst i den sydøstlige del, og hvor der opstår problemer med implementeringen af Minsk-fredsftalen, hjælper ikke med at afgøre konflikten og frembringe et miljø, der fremmer en afgørelse«, sagde Peskov. »Tværtimod destabiliserer det situationen.«

*Foto: Amerikanske faldskærmstropper fra 173. Luftbårne Brigade, baseret i Vicenza, Italien, i kø for at gå om bord et*

*C-130J Super Hercules transportfly, Ramstein Flyvestation i Tyskland, 10. feb. 2015, i anden anledning.*

---

## **Moskva Sikkerhedskonference: Russisk forsvarsminister påpeger atomtrussel fra NATO**

16. apr. 2015 – I en tale til den 4. Moskva-Konference om International Sikkerhed påpegede den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag den atomtrussel, som NATO, gennem opstilling af taktiske atommissiler i Østeuropa, har udgjort. »Geografien i deres øvelser – udelukkende alliansens østlige flanke og de arktiske områder – er bevis for deres anti-russiske holdning«, sagde han.

»NATO-lande, der ikke har atomvåben, deltager i øvelser, hvor de øver sig i at bruge amerikanske, taktiske atomvåben, der er opstillet i flere europæiske stater«, sagde han. Han mindede tilhørerne om anvendelsen af amerikanske atomvåben mod Hiroshima og Nagasaki den 6. og 9. august 1945 og sagde: »Jeg kan kun gætte på, hvad konsekvenserne af en tilsvarende appetit for at anvende atomvåben ville have medført for Europa, hvis den amerikanske hær havde anskaffet dem lidt tidligere«, idet han hentydede til amerikanernes mulige anvendelse af atomvåben mod Tyskland, hvis disse våben dengang havde været tilgængelige.

Ligeledes i en tale til konferencen gav lederen af det National-Europæiske Fællesskabsparti med base i Belgien, Luc Michel, udtryk for en lignende bekymring. Han sagde, »Rumænien

er i færd med at transformere sig til en platform for aggression mod Rusland« og tilføje, at lande som Polen, Bulgarien og nogle baltiske stater også er i færd med at følge i NATO-strategiens fodspor, rapporterede *International Business Times* i dag.

Under det USA/NATO-ledede ballistiske missilforsvarssystem (BMD) vil det amerikanske forsvarsagentur installere et Aegis landbaseret BMD-kompleks i Rumænien i 2015, og et lignende system i Polen vil blive kommissioneret i 2018. Lignende NATO-BMD-systemer med en blanding af radarer og interceptorer vil også blive placeret i Tyrkiet og Spanien.

*Foto: Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu taler på Moskva-Konferencen for International Sikkerhed 2015.*

---

## **USA: Martin O'Malley: Den amerikanske drøm med økonomiske muligheder for alle, og hårdt arbejde betaler sig**

16. apr. 2015 – Demokratisk præsidentkandidataspirant Martin O'Malley holdt en tale her til aften med titlen, »At opbygge en økonomi, der er til fordel for alle«. Til trods for, at den tyve minutter lange tale, der blev holdt i en lille sal på Instituttet for Politik ved Harvard Universitetets Kennedy-skole for Regering var meget intens i sit emne, var O'Malley meget afslappet, smilede ofte og formidlede, at han vidste, hvad han talte om og ikke bare afleverede en kampagnetale. De

følgende noter til talen er meget skematiske og yder slet ikke talen fuld retfærdighed; der var mange nuancer og poetiske talemåder, der ikke er med i teksten. Læsere opfordres kraftigt til at se talen, der skulle være registreret på IOP's webside: <https://forum.iop.harvard.edu/content/building-economy-works-everyone>.

Efter de indledende bemærkninger talte O'Malley om at arbejde som student i et job, hvor hans boss arbejdede hårdere, og hvordan han spurgte sin boss, hvorfor han arbejdede så hårdt. Svaret var, »For min datter«. Dette anslog talens tema: Amerikanernes hårde arbejde for at skabe fremtiden. Han sagde, at den amerikanske nationalkarakter er bestemt af en magtfuld idé: Amerika yder økonomiske muligheder for alle, og hårdt arbejde betaler sig og giver vore børn og børnebørn en bedre fremtid. Han talte om den nationale opgave at gøre den amerikanske drøm om en stadig udvidelse af fremskridt for det amerikanske folk, en inkluderende vækstteori, til virkelighed.

Senere i talen diskuterede O'Malley en teori, der fokuserede på koncentrationen af rigdom på få hænder, der, gennem deres investeringer i økonomien, samt frihandel, ville skabe økonomisk vækst. I denne teori, sagde han, blev regering til fjende. Han citerede Ronald Reagan, der sagde, at regering er problemet. Denne 'så-drypper-det-på-deggen'-teori, sagde han, havde tre store strategier: skattelettelse, som i realiteten svækkede vores land alvorligt; afregulering af Wall Street; og en lavtlønspolitik for at bevare landets konkurrenceevne. Han sagde, at alt dette faldt fra hinanden i 2008-kollapset, men vi har stadig en koncentration af rigdom som aldrig før i vores land. Det betaler vi for med lavere lønninger og formindskede muligheder. Han sagde, »Det store flertal af vort folk arbejder hårdere, men resultatet er alligevel, at familier sakker bagud.«

Hvordan ændrer vi dette? spurgte O'Malley. Hvordan skal vi igen gøre det lønsomt at foretage produktive investeringer? Han fremlagde fem punkter til belysning af dette – især det



første – forholdsvis detaljeret:

1. En lønningspolitik baseret på sund fornuft, og som støtter middelklassen.
2. Genindfør offentlige investeringer i f.eks. forskning og udvikling, samt i uddannelse.
3. Genindfør juridisk ansvarlighed i de finansielle markeder. Han sagde, at ingen chefer fra Wall Street var blevet dømt for forbrydelser efter krakket i 2008, og det kunne han simpelt hen ikke forstå. Han sagde, at straffen for at blive taget for at køre med en beskadiget baglygte nogle gange er højere end for at ødelægge vores nationaløkonomi. Genindfør Glass/Steagall, så banker ikke kan spille hasard (spekulere) med indskydernes penge. Hvis banker er for store til at lade gå fallit, må vi bryde dem op, før de knækker os.
4. Ophøre med at gå ind i dårlige handelsaftaler som Trans-Pacific Partnership (TPP). Jeg går helt ind for international handel, sagde han, men ikke handel, der har skadelig indvirkning på amerikanske lønninger og middelklassen.
5. Skab en tryk fremtid for vore pensionister.

Slutteligt understregede han, at en stærk og voksende middelklasse ikke er RESULTATET af en voksende økonomi, men snarere er ÅRSAGEN til en voksende økonomi. Han understregede, at dette ikke er nye eller radikale idéer, men snarere er de idéer, der gjorde Amerika stort; idéer, der virker.

---

**USA: Få Glass/Steagall til at**

# ske

15. apr. 2015 – Hillary Clintons officielle annoncering af sit kandidatur til præsidentvalgkampen har kun fået trommerne til at lyde højere for en ægte demokratisk præsidentkandidat, én, der har modet og forpligtelsen til at gå op imod Wall Street og genindføre Glass/Steagall. Den tidligere guvernør fra Maryland Martin O'Malleys kampagne har sat Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov på den nationale, politiske dagsorden igen, og det har Wall Street endnu ikke fået ændret.

Senator Elizabeth Warren brød i dag flere måneders bemærkelsesværdig tavshed om Glass/Steagall, idet hun gjorde nødvendigheden af at genindføre loven til hovedemnet i sin tale, »Arbejdet med en finansreform er ikke færdigt«, som hun holdt ved en konference i Levy Institute i Washington, D.C. Tre skridt, der blev vedtaget af regeringen under Wall Street-krakket i 1929, fungerede i et halvt århundrede, indtil de blev blæst af vejen af afreguleringens politiske vinde, erklærede hun i begyndelsen: oprettelsen af SEC, FDIC og »en tydelig opdeling mellem institutioner, der modtager indsættelser, og så investeringsbanker – Glass/Steagall-loven – så banker ikke kunne bruge indskud, der var garanteret af staten, til højrisiko-spekulation«. De største banker skal opdeles, og »der er to strukturæssige måder at gøre det på; vi kan nedskære størrelsen af de største finansinstitutioner ... Og vi kan vedtage en Glass/Steagall for det 21. århundrede, der genopbygger muren mellem kommercielle banker og investeringsbanker«, sagde hun og henviste til det lovforslag, hun havde fremstillet i den forrige kongressamling med tre medsponsorere.

Bart Naylor, der er fortaler for finanspolitik for den progressive lobby-gruppe, Public Citizen, og som er endnu en Glass/Steagall-tilhænger, der har været tavs om spørgsmålet i flere måneder, sprang også ind i kampen igen.

»Ifølge Naylor er der to hovedspørgsmål i dag i D.C. med hensyn til Wall Street og storbankerne: for store til at lade gå fallit, og for store til at sætte i fængsel ... Og der er en løsning: Få Glass/Steagall tilbage og gennemtvung en hård nedskæring af bankernes størrelse«, skrev *Corporate Crime Reporter* i indledningen til sit interview med Naylor, publiceret 14. april. Hvis man kunne fjerne »Store Penge« fra hele denne blanding«, ville hele denne lovgivning blive vedtaget, baseret på sin fortjeneste. Jeg ved ikke, hvordan Glass/Steagall ville fare ved en afstemning i dag, hvis der af en eller anden grund var en åben afstemning i Senatssalen.« Naylor nævnte de 100 medsponsorer til Marcy Kapturs lovforslag om at genindføre Glass/Steagall i den forrige Kongressamling, samt de 10 medsponsorer til Elizabeth Warrens tilsvarende lovforslag i Senatet.

Den tidligere arbejdsminister i Bill Clintons regering, Robert Reich, der er jævnlig skribent til agenturer, som fordeler artikler til mange medier, skriver i sin seneste artikel, at Glass/Steagall er det hovedspørgsmål, som Hillary Clinton må tage op, hvis hun ønsker at vinde vælgerne tillid. »Hvis hun skal opnå det mandat, hun behøver for at få Amerika tilbage på sporet, må hun være åbenrigtig over for det amerikanske folk ... hun bliver nødt til at indrømme, at Wall Street stadig kører en stor del af økonomien, og stadig er ude af kontrol. Så vi må genoplive Glass/Steagall-loven og bryde de største banker op, så millioner af amerikanere aldrig mere vil miste deres hjem, jobs og opsparinger pga. Wall Streets udskejelser«, skrev han.

Klummeskriver ved *Los Angeles Times* Doyle McManus fremfører i dag, og redaktør for *The Nation* Katrina van den Heuvel den 14. april i sin spalte i *Washington Post*, at der vil komme »en energisk debat under demokraternes kampagne til primærvalgene«, ikke om, hvem der skal nomineres til kandidat, men om, »hvad det betyder at være demokrat i 2016, og hvilket budskab, partiet bør tage med i den generelle valgkamp«, som

McManus udtrykte det. Begge skribenter sætter »opbrydning af de store banker og genindførelse af Glass/Steagall-loven« i frontlinjen af dette budskab, som O'Malley har gjort det.

---

## **Leder 16. april 2015: Hvad der skal til for at bekæmpe Wall Street og fascisme**

For to uger siden, med en tørke, der truer med at blive dødbringende, udgav Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam »Memo til den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandskrisen i det vestlige USA«[1], der påviser, at vandet til at løse krisen er der, hvis den menneskelige kreativitet mobiliseres til at skaffe det. Titlen på hans artikel gjorde det ligeledes klart, at denne præsident, Obama, må smides ud for at få denne løsning; og at Kinas store overlegenhed inden for infrastruktur må involveres.

Men i bogstavelig forstand netop, som Denistons rapport om løsningen på krisen blev cirkuleret, krævede Californiens grønne guvernør, Jerry Brown, i stedet over i retning af fascistisk nedskæringspolitik med en forordning den 31. marts om at nedskære vandforbruget i staten med 25 %. Nedskæringspolitik, der var beordret af Wall Street og City of London, har allerede fejlet over Europa siden finanskrakket og har bogstavelig talt dræbt titusindvis af mennesker i Grækenland og i andre nationer, der er blevet betegnet som »Udkants-Europa«; nu viser denne nedskæringspolitik sig at være i færd med at blive dødbringende i USA.

Den politik, som Brown har forordnet, er hurtigt blevet optrappet til trusler om, at vandværker, der ikke gennemføre den pålagte nedskæring, skal betale en langt højere pris for vand, skrappe bøder eller vil få vandet til deres brugere helt afskåret. Priserne for vandforbrug er steget voldsomt til 20-30 gange det, de var for blot et par år siden – hvilket har medført, at mennesker, der ikke har [økonomiske] ressourcer, må undvære vand og måske også mad.

Med deres mobilisering for at konfrontere denne nedskæringspolitik med videnskab blev LPAC-leder i Californien Michael Steger og aktivister udsat for et vredesudbrud fra Browns håndlangere, der truede dem med anholdelse, for at have udfordret doktrinen ned knaphed på vand i det amerikanske Vesten.

Spørgsmålet er nu: hvor mange er modige nok til at bekæmpe dette? Og hvor mange vil stiltiende acceptere det »uundgåelige« tab af vand og mad, som vil ramme de fattigere mennesker i Californien, og som vil optrappe dødsraten blandt dem?

Folk er blevet skræmt fra at sætte sig op imod denne politik, som vil øge dødsraten. Det, som de californiske myndigheder siger om vandsystemet, er løgn. Det er, med sin virkning, en løgn til støtte for en fascistisk politik, der vil slå folk ihjel. De er i færd med at vedtage en politik imod befolkningen i Californien. Det må benævnes som en forbrydelse mod menneskeheden.

Til forsvar for befolkningen må Browns håndlangere for Wall Street udfordres og fjernes fra embedet, så denne krise kan blive løst: Vandet er der! Og Ben Denistons arbejde har demonstreret det.

I Ukraine, hvor det er Rusland og BRIKS-nationerne, som der de reelle mål for den samme dødbringende Wall Street/London-nedskæringspolitik, kan mange iagttagere på afstand bemærke,

at nazister er ved at overtage landet under direktiver fra Obamaregeringens Victoria Nuland. **EIR og Schiller Institutet forsvarer en leder af denne nation mod Nuland.** Lyndon LaRouche har udpeget Nuland som direkte ansvarlig for enhver overlast, som måtte overgå dr. Natalia Vitrenko, partileder og mulig præsident for Ukraine for tyve år siden, fra Nulands nazister.

Vi tager imod denne udfordring for at forsvare nationen og dens befolkning, overalt. Det betyder at ødelægge Wall Street og fjerne dets fascistiske håndlangere fra regeringen.

Vi har alternativet, der er skabt gennem BRIKS-alliancen af nationer, deres nye internationale udviklingsbanker og deres politik med videnskabeligt fremskridt. Vi fremlægger atter dette alternativ i dag for FN-diplomater og andre i New York City.

Vi må have modet til at kæmpe for det.

[1] Kommer snarest her på hjemmesiden på dansk (-red.)

---

## **Stop 3. Verdenskrig: De første amerikanske tropper ankommer til Ukraine**

14. apr. 2015 – De første amerikanere ankom den 10. april til Yavoriv træningscenter i det østlige Ukraine, før den amerikanske uddannelsesmission på stedet skal begynde den 20. april. Ifølge *Army News* medførte konvojen udstyr, som tropperne fra 173. Luftbårne Brigade skal bruge til at uddanne ukrainerne.

»Udstyret i konvojen består for det meste af

logistikkøretøjer, der skal støtte og muliggøre uddannelsesindsatsen i Ukraine«, sagde kaptajn P.J. Hartman. »Dette udstyr vil leverer støtte til vedligeholdelse, så vel som transport af tropper og last til og fra træningsområderne.« Træningsmissionen hedder »Fearless Guardian« (Frygtløs beskytter). I betragtning af karakteren af den ukrainske nationalgarde, som amerikanerne skal uddanne, burde den måske hedde »Fascist Guardian« (Fascistisk beskytter).

I mellemtiden er den amerikanske militærøvelse »Flaming Thunder« (Flammende torden) ved at være klar i Litauen. Øvelsen med levende ild, der involverer fire M109 selvkørende haubitser-kanoner fra den amerikanske hær, kommer efter en demonstration med levende ild i sidste uge med fire M1 Abrams tanks, også i Litauen.

*Foto: M109 selvkørende haubitser-kanon*

---

## **Stop 3. Verdenskrig: Russiske spændinger stiger i Baltikum**

13. apr. 2015 – USA har indgivet en officiel klage til Rusland over russisk afvisning af et amerikansk RC-135U rekognosceringsfly over Det baltisk Hav i sidste uge. USA klager over, at det russiske Su-27 afviste det amerikanske fly med stor fart bagfra, og dernæst fortsatte med to gange at passere meget tæt forbi flyet med anvendelse af »farlige og uprofessionelle manøvrer«. »Uprofessionel indgriben i luften kan potentielt skade alle de involverede fly. Hvad der er vigtigere, så kan en enkelt pilots ansvarsløse handlinger

potentielt set optrappe spændingerne mellem lande«, sagde talsmand for Pentagon Mark Wright til *Associated Press*. »Denne aktivitet i luften finder sted i sammenhæng med et ændret sikkerhedsmiljø i betragtning af Ruslands aggression over for Ukraine«, sagde han.

Talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, sagde den 11. april, at det russiske flys afvisning lanceredes efter at »russiske luftforsvarsradarer registrerede et uidentificeret fly over Det baltiske Hav, som var på en stabil kurs mod den russiske statsgrænse«, og at der ikke var rapporteret om nogen nødsituation under det amerikanske rekognosceringsflys flyvning, mens det russiske fly passerede det amerikanske fly. »Med hensyn til vurderingen af vore piloters professionalisme, så er det udelukkende den russiske kommandos kompetenceområde at vurdere dette«, sagde Konashenkov. »Desuden må amerikanske rekognosceringsfly kun foretage selv 'ordinære' flyvninger tæt ved USA's grænser.«

*Defence News* rapporterer i et par historier i løbet af weekenden om den militære oprustning i Det baltiske Hav og Sortehavet fra begge parter side, at »den primære motivering, der driver Moskvas militære oprustning omkring Det baltiske Hav og i det Høje Nord, er deres urokkelige opfattelse af, at landet er omringet af en fjendtlig militæralliance, NATO, med sine 28 medlemmer.« Typisk for denne type dækning gør *Defense News* sig aldrig den ulejlighed at overveje, hvorfor russerne har denne opfattelse. Kunne det have noget at gøre med NATO's udvidelse mod øst siden 1990'erne og dets inddæmning af Rusland med missilforsvar? Netop nu har USA 14 F-16-kampfly udstationeret i Estland, sammen med en brigade med pansrede mandskabsvogne, med omkring 3.500 tropper med tanks og artilleri i alle de tre baltiske lande, et dusin F-15-fly i Bulgarien og et dusin A-10-fly i Rumænien, sammen med et mindre antal tropper på jorden, der deltager i øvelser. Alt imens man himler op om russiske bombefly, så er, til sammenligning med alt dette, den russiske militære



tilstedeværelse inden for hundreder af mil fra USA's territorium, nul.

*Foto: Et amerikansk RC-135U rekognosceringsfly.*

---

## **Leder 14. april 2015: LaRouche: Folkemord gennem mangel på vand**

LaRouche-bevægelsens kampagne for at fremlægge en videnskabelig løsning på den dødbringende tørke og selvpåførte ferskvandskrise, som Californien – ligesom resten af planeten – står overfor, har allerede frembragt et dramatisk skift i den globale, strategiske situation.

»Pludselig opdagede vi, at spørgsmålet om vand havde et virkeligt ondt aspekt«, kommenterede Lyndon LaRouche under sin ugentlige webcast-**diskussion med LaRouchePAC** Komite for Politisk Strategi.

Det er mindre end to uger siden, at Ben Deniston fremlagde det positive, videnskabelige grundlag for en fremgangsmåde og løsning på problemet,[1] og vi ser nu en eksplosion af »Sataniske stemmer«, der taler på vegne af Det britiske Imperium. »Der er nu folk, der offentligt siger, at der ikke er nogen løsning. Man må slå folk ihjel *en masse*. De har til hensigt at begå masse mord. Der er ingen forskel på det, de gør, og Adolf Hitlers operation. Og vi er ved at få en Hitler-operation på spørgsmålet om forbruget og forsyningen af og adgangen til vand.« LaRouche fortsatte: »Dette er ikke nazi-

lignende; det er reel, nazistisk indhold ... Vi befinder os i et kapløb for menneskeheden, og vi er på menneskehedens side. Wall Street og deres rejsekammerater er på nazi-siden.«

LaRouche forklarede, at dette er et globalt, ikke et nationalt eller regionalt spørgsmål. Sydamerika er fuld af det samme problem. Vi ser den samme, nazistiske tankegang i Ukraine, hvor vores ven og ledende politiske skikkelse **Natalia Vitrenko** konfronteres med fascistiske angreb og trusler.

Den enkle, videnskabelige sandhed er, at vandet er der, hvis vi blot udvikler videnskaben om at beherske vandcyklussen. Se blot til en begyndelse på planetens have. Som Ben Deniston har vist, så fordamper Solen uhyre mængder af vand fra havene hver dag og producerer ferskvandsdampe i atmosfæren. Omkring 90 % af det falder tilbage i havene som nedbør, men kun 10 % falder på landjorden. Og hidtil har menneskeheden kun beskæftiget sig med de 10 %, der falder over land, af hvilke den anvender omkring 9 % på globalt plan. Så vi bruger altså mindre end 1 % af den totale mængde ferskvand, som biosfæren, med Solens energi, producerer dag efter dag.

Men hvis vi opdager de solare og galaktiske, videnskabelige principper, der styrer den globale vandcyklus, som Deniston demonstrerede; hvis vi går frem efter samme fremgangsmåde, som Kepler brugte, så vil det åbne døren for et fuldstændigt nyt ressourcegrundlag for menneskeheden. For i modsætning til Det britiske Imperiums dyriske menneskesyn, så er ressourcer ikke begrænsede; de bestemmes og forøges af menneskehedens skabende, videnskabelige fremskridt.

»Problemet er, at oligarkiet er inkompetent, pr. definition«, forklarede LaRouche. »Det, de siger, er i realiteten et bedrageri. For eksempel er problemet i Californien, at myndighederne er inkompetente inden for emnet vand, og alligevel har de magten over befolkningens meninger og tænkning. Og det bruger de til at begå et masseorderisk bedrageri imod Californiens befolkning«, sagde LaRouche.

USA må bandlyse en sådan videnskabelig inkompetence og gå sammen med Kina og de andre BRIKS-nationer om at udvide menneskets beherskelse af Jorden, Solsystemet og videre endnu. »USA er, som det regeres aktuelt, en katastrofe, og vil fremover ikke engang eksistere, hvis denne politik fortsætter.« Det kommende præsidentskab må formes nu omkring Martin O'Malleys forestående meddelelse om sit præsidentkandidatur, for at frembringe dette skift.

[1] Artiklen er under oversættelse til dansk (-red.)

---

## **Rent vand er nødvendigt for det menneskelige liv**

*12. april 2015* – De gennembrud, som er gjort af Lyndon LaRouches Videnskabsteam, har vist, at menneskeheden kan opnå at få rigelige mængder af det rene vand, som det behøver. Vi behøver et forceret program for at forstå de galaktiske processer, der producerer vand, en udvidet afsaltning af havvand og evnen til at mestre ioniseringsteknologier til at flytte floderne af fugt i atmosfæren ind over land, hvilket vil gøre det muligt for menneskeheden at udnytte mere end den ene procent af vandet, der nu falder på land – menneskehedens aktuelle forbrugsomfang. Hvis disse gennembrud ikke gennemføres, vil det resultere i massedød på planeten, som tidlige advarsler viser nedenfor.

Alt imens Kina og andre BRIKS-nationer forfølger disse gennembrud, så præsenterer Vesten varianter af en rædselsforestilling med hensyn til udvikling af ferskvand og forbrug overalt, hvor vi i realiteten ser.

*Sputnik News* rapporterer i dag, at de barbariske kæmpere fra

Islamisk Stat (ISIS, ISIL) nu er blevet ramt af et problem fra den mørke tidsalder, som de har bidraget til. I Raqqa, Syrien, som ISIS kalder sin »hovedstad«, har dårlig hygiejne og forurening af vandet ført til spredning af den ødelæggende sygdom Leishmaniasis (også kaldet »Jerikos Rose«, »hvid spedalskhed« og »Jeriko-knopper«).

Londonavisen *Daily Mirror* rapporterer, at der i øjeblikket er 100.000 tilfælde i Raqqa alene. Al Jazeera rapporterer, at rent vand bliver stadigt vanskeligere at få fat i, til dels, fordi elværker, der er nødvendige for at få pumper til at virke, og rensningsanlæg blev ødelagt under anti-ISIL-koalitionens luftangreb, der begyndte sidste september, og som dræbte hundreder af kæmpere og snesevis af civile.

Leishmaniasis forårsages af encellede parasitter, der spredes gennem bid fra hunnen hos sandfluen. Biddene forårsager store, åbne sår, og virussen kan angribe kroppens vitale organer, såsom lever og milt, og dræber dem, der er smittet. De fleste af ISIL-kæmperne har afvist behandling, og de fleste læger fra Læger uden Grænser og lignende organisationer er alligevel flygtet, og der er kun få lægecentre, der stadig er åbne.

I Sacramento, Californien, har det enorme, multinationale selskab Nestlé, midt under den californiske nødtilstand pga. tørke, fortsat tilladelse til ubegrænset at tappe vand til 2 eller 3 cent/galon fra grundvandskilder, mens borgerne tilbydes vand på flaske fra Nestlé til 16 dollar/gallon – borgere, der har fået deres hanevand begrænset af den anti-humane guvernør, Jerry Brown.

Med startdato 7. april vil 25.000 husstande i Baltimore pludselig miste deres adgang til vand, fordi de skylder 250 dollar eller mere, uden meget forvarsel og ingen offentlige høringer. En fattig mor sagde til *Think Progress*: »Loven i staten Maryland erklærer, at et barn, der er udsat for neglekt, kan fjernes fra hjemmet og anbringes i pleje. En ting, der karakteriserer neglekt, som det defineres af

Marylands Socialministerium, er et barn med vedvarende dårlig hygiejne, som er uvasket, har snavset eller filtret hår eller påfaldende kropslugt.« 25.000 husstande kunne blive ramt af hurtig lukning af vandet og således følge Detroit's eksempel.

---

## **USA: Vand for en pris – af selve livet**

*12. april 2015* – Midt i nødsituationen med det tørkeramte Californien leverer det enorme multinationale selskab Nestlé, der sælger vand på flaske til verden, et eksempel på det, der må stoppes. Guvernør Jerry Brown har – samtidig med, at han har givet ordre til, at offentlighedens vandforbrug skal nedskæres med 25 % i Sacramento, såvel som i resten af staten – ikke lagt nogen begrænsning på Nestlés aftapning af ferskvand fra grundvandskilder i nærheden. Nestlé (alias her: Arrowhead Mountain Water Company) aftapper fortsat vand i en mængde af 80 mio. gallon (ca. 303 mio. ltr.) om året til en pris af 2 eller 3 cent pr. gallon; det tapper vandet på flaske i Sacramento og sælger det for rundt regnet 26 dollar pr. gallon til byens befolkning, der har fået begrænset sit forbrug af vand fra vandhanerne.

Dette stemmer overens med Nestlés østrigske direktør Peter Brabecks verdensanskuelse, som han i 2011 gav udtryk for, som følger:

»For menneskehedens opretholdelse ... er det vigtigste spørgsmål vand ... Vi vil løbe tør for vand, længe før vi løber tør for olie.«

»NGO'er siger, på en simplificeret måde, 'Vand er en menneskeret; det er derfor ikke en kommerciel handelsvare.'

Mit svar hertil er, 'Ja, I har ret. Vand er en menneskeret. De 25 liter vand [omkr. 5 gallons, -red.], som man behøver som et minimum for at leve, er en menneskeret. Det udgør et par liter til rengøring, et par liter til at drikke, daglig hydrering og minimumhygiejne ... Ud over dette, er det ikke en menneskeret.'

Vi har behov for 25 ltr. vand pr. dag. Men vi bruger – i USA – 400 ltr. pr. person pr. dag. Så disse 380 ltr. mener jeg ikke er en menneskeret, og det bør koste noget. Hvorfor? Fordi, hvis det ikke koster noget, vil vi ikke få de investeringer, der er nødvendige for at bruge den mest kostbare ressource på en mere ansvarlig måde ...

Hvis man ikke fastsætter en værdi for vand, vil disse [infrastruktur]investeringer ikke blive foretaget, fordi man ikke har en økonomisk gevinst ... Hvis vandet har i det mindste en anstændig pris, kan investeringen gennemføres.«

Den tydelige »lugt«, der udgår fra Brabecks erklæring, er den grundlæggende årsag til privatisering af vand: En prisstigning på vand (hvilket altid sker under privatisering, som det vises nedenfor) rammer de fattige vandforbrugere som en social forskel, idet nogle af disse helt vil miste adgangen til vand, mad eller hygiejne, blive syge eller fejlnærede, eller dø.

Befolkningsreduktion er privatiseringens *raison d'être*.

Denne oligarks monstrøse påstand – at 1 % af det aktuelle vandforbrug udgør en »ret«, der bør stilles til rådighed af regeringer, og at tilgængeligheden af de andre 99 % af vandforbruget bør afhænge af vandets pris – har to grove løgne indlejret i sig. Den første løgn bevises hver dag af Nestlé i Sacramento. Selskabet bruger områdets naturlige vandforsyninger, ikke på en ansvarlig måde, men ekstremt skødesløst, fordi det kan indbringe en høj pris på det private salgsmarked. Dette er kort fortalt historien om privatiserede vandsystemer over hele verden i løbet af de seneste 30 år. Den høje pris afskærer mennesker med lav indkomst adgangen til

vand, og muligvis også til livet, samtidig med vandspild.

Brabecks anden løgn handler om den menneskelige art. Han påstår, at menneskeheden ikke investerer tid og ressourcer i videnskabeligt og teknologisk fremskridt – som det udtrykkes gennem ny infrastruktur – med mindre det giver private investorer et højt pengeafkast. Den ekstraordinært fremragende infrastruktur til vandforsyning og vandstyring i det amerikanske Vesten – for det meste vedkommende bygget gennem Kontoret for Genvinding, Finansselskabet til Genopbygning, Styrelsen til Fremme af Offentlige Arbejder, Det Civile Bevaringskorps og Hærens Ingeniørkorps, og som fortsattes under JFK's præsidentperiode, såvel som under daværende guvernør for Californien Pat Brown – beviser, at dette er falsk. Det, vi vil gøre for at revolutionere vandstyring omkring Stillehavsranden i fremtiden, beviser, at det er falsk. Og de historiske fiaskoer med privatisering af ferskvand beviser, at det er falsk.

*Foto: Wilsondæmningen, der stod færdig i 1924 og spænder over Tennessee-floden i staten Alabama, var den første dæmning, der kom under TVA's myndighed, som blev oprettet i 1933. Den er en af ni TVA-dæmninger på floden Tennessee.*

---

**Helga Zepp-LaRouche:  
Verden ved en skillevej: Win-**

# win for alle – eller ind i 3. Verdenskrig med geopolitik?

*... Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB ... og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.*

**11. april 2015** – Den beslutsomhed, hvormed 50 stater, på trods af USA's massive opposition, har bekendtgjort, at de ønsker at blive grundlæggende medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som er initieret af Kina, demonstrerer, at det strategiske tidevand har nået det punkt, hvor det fundamentalt vender. Utallige internationale kommentarer refererer til, hvilken alvorlig fejltagelse det var af den amerikanske regering at gøre spørgsmålet om en regional bank til finansiering af infrastruktur til en strategisk magtkamp mellem Kina og USA – og så dernæst tabe kampen.

Stadigt flere kræfter i verden indser, at det kinesiske perspektiv med en såkaldt »Win-Win«-politik, altså et økonomisk samarbejde, der gavner alle deltagere, er langt mere attraktivt end den angloamerikanske politik med geopolitik, der har efterladt et grusomt spor af ødelæggelse i Sydvestasien, Nordafrika og Ukraine, og pga. hvilken tropper ved grænsen til Rusland nu står over for noget, der kan føre



til en krig mellem atommagter. Dertil kommer, at selve USA har et fortvivlende presserende behov for en anden politik. Store dele af Californien, Texas og andre stater vest for Mississippi er udsat for en tørke, der har stået på i årevis, og som har ødelagt nogle af de vigtigste landbrugsområder i USA. Den radikale, grønne, californiske guvernør Brown har netop beordret en 25 % 's nedskæring af vandforbruget for alle områder – undtagen landbrug og fracking (!) – uden at tage noget som helst perspektiv til overvindelse af manglen på vand i betragtning. Californien skulle angiveligt kun være egnet til et befolkningstal på 400.000, mener Brown – en bemærkning, der, i betragtning af, at der lever omkring 40 millioner mennesker i Californien, er en monstrøsitet og åbenbart tager en massiv affolkning med i købet.

Øjensynligt i forventning om en vandmangel, der længe har aftegnet sig, har Wall Streets store »TBTF«-banker og de internationale finanscentre – netop dem, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå bankerot – såvel som også medlemmer af Bush-klanen og multimilliardæren T. Boone Pickens, i de seneste ti år opkøbt alt, der har med vand at gøre: Jord, hvorunder der findes grundvandsførende lag, søer, alle områder inden for vandbygningsteknik, rustfri rør, pumper, kemikalier til vandforbedring osv. – simpelt hen alt, man skal bruge for at generere profit i en privatiseret vandøkonomi. Allerede i 2011 lovede Citigroups cheføkonom, Willem Buiter: »Vandmarkedet bliver snart varmere end oliemarkedet. Vand som fabriksanlæg vil, efter min mening, snart blive den vigtigste kategori af fabriksanlæg på basis af fysiske varer, og vil langt overgå olie, kobber, landbrugsprodukter og ædelmetaller.«

En ny Enron-svindler aftegner sig tydeligt, hvor prisen på el nærmest blev firdoblet over en nat, og hvor en hel række af Enrons bagmænd måtte gå i fængsel pga. insiderhandel. Med alle midler presser vandspekulanterne på for, med en tørke, der forværres, snart at få lov til at handle med vand på Markedet

for Varefutures.

I betragtning af denne dramatiske situation vinder præsidentkandidat aspiranten O'Malleys kampagne, med sin bebudelse af, at han som sit vigtigste fokuspunkt har at bryde Wall Streets magt gennem at genindføre Glass/Steagall-loven for en bankopdeling, strategisk betydning. Bestyrelsesformændene for nogle TBTF-banker lod for omkring to uger siden førende medlemmer af det Demokratiske Parti true med, at de ville blive afskåret fra enhver finansiel støtte fra Wall Street – læs: at man ville købe det næste præsidentskab for det Republikanske Parti – ifald demokrater som senator Elizabeth Warren (O'Malley blev forsigtigvis ikke nævnt) ikke holdt op med sine angreb på Wall Street.

Det er endnu uvist, om det Demokratiske Parti vil blive splittet over dette spørgsmål: På den ene side opportunisterne fra det horisontale erhverv, der argumenterer med, at man i Amerika ikke kan vinde et valg uden Wall Streets penge, og på den anden side patriotiske demokrater som O'Malley, der har indset, at USA kun kan overleve, hvis Wall Streets kriminelle magt bliver brudt gennem Glass/Steagall-loven. Til denne gruppe hører også Robert Reich, tidligere arbejdsminister i Clinton-regeringen, og kongresmedlemmet Donna Edwards, der kæmper for den afgående Baltimore-senator Mikulskys plads i Senatet, og som har erklæret, at hun ikke vil modtage nogen penge fra Wall Street. Hillary Clinton, der vil annoncere sit kandidatur på søndag, har derimod taget folk ind i sin kampagnestab, der er kendt for at tage store bidrag – altså penge fra Wall Street – hjem, som f.eks. John Podesta.

Konfronteret med den fundamentale krise, som USA befinder sig i, drejede det sig ikke blot om embedet som præsident, selv om O'Malley utvivlsomt er den hidtil eneste kvalificerede præsidentkandidat, erklærede Lyndon LaRouche med eftertryk og lancerede en omfattende kampagne for at placere præsidentskabet som helhed på en kvalitativt højere platform og for dette formål at vinde et team af videnskabelige

eksperter, der under et O'Malley-præsidentskab kan hjælpe med atter at gøre USA til en fungerende republik.

LaRouche understregede, at overvindelsen af ferskvandskrisen i det sydvestlige USA vil blive nøglespørgsmålet for dette nye præsidentskabs succes. LaRouche, der allerede for 40 år siden advarede om den ferskvandskrise, der allerede dengang aftegnede sig, og som påviste veje til løsning af krisen, har nu fastlagt en helt ny fremgangsmåde med et team af sine unge videnskabsfolk. Ben Deniston, der er en del af dette videnskabsteam, præsenterede et koncept, der er fuldstændig revolutionært i det aktuelle politiske klima i USA: I stedet for at affinde sig med, at den grønne ideologi og spekulanternes rovgriskhed affolker den nuværende mest folkerige stat i USA, må kimen til en videnskabelig løsning som forudsætning have, at der er tilstrækkeligt med vand på vores planet, men at dette vand ikke er til rådighed i en tilgængelig form; det vil sige, at det enten forekommer som saltholdigt havvand, er indeholdt i atmosfæren som fugt og regner ned over havene, eller flyder uproduktivt ud i havene (som smeltevand/afvanding fra floderne.)

Nye videnskabelige undersøgelser giver belæg for sammenhængen mellem vort Solsystems galaktiske cyklus over mange år og forandringer i vort vejrmønster, der i størrelsesorden overgår virkningerne af menneskeskabt aktivitet i en grad, der gør disse fuldstændigt negligerbare. Det afgørende spørgsmål er derimod, hvordan menneskeslægten bevidst kan udnytte de processer, der optræder i vor galakse og vort solsystem, såsom den kosmiske stråling og ionisering af fugten i atmosfæren, for at forandre vandcyklusserne på Jorden i en sådan grad, at de kan modvirke den tiltagende ørkendannelse.

Frem for alt har Kina, med to store vandstyringsprojekter, demonstreret menneskets evne til at overvinde oversvømmelser såvel som tørke. Projektet med de Tre Slugters Dæmning har allerede reddet tusinder fra at drukne og producerer årligt 98,8 mia. kWh (2014) elektricitet, og omdirigeringen af vandet

fra Yangtze-flodens kildeområde til Kinas tørre områder i nord og området omkring Beijing er en model for overvindelse af vandmangel i andre egne af verden.

Hvis Tyskland og de andre europæiske nationer forbliver i EU's spændetrøje og i slaveagtig, forudbestemt lydighed støtter Londons og Wall Streets geopolitisk motiverede politik imod Rusland og Kina, da kan man frygte, at opstillingen af våbensystemer og tropper på grænsen til Rusland, og Saudi Arabiens krig i Yemen, samt krige andre steder, der også promoveres af London og Washington, meget snart vil føre til udløsningen af en global, atomar udslettelse af menneskeheden.

Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB, den Nye Udviklingsbank (NDB) og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

Det altafgørende spørgsmål er: Kan vi i tide frigøre os fra geopolitikkens oligarkisk-snæversynede tankegang, som den netop på klinisk måde er blevet repræsenteret af vasallerne Norbert Röttgen i Maybritt Illners Talkshow fra den nye »Sorte Kanal Vest«[1]? Og kan vi i tide placere os på det højere standpunkt, der repræsenterer én menneskehed, og som tilbydes af Kina og BRIKS-politikken? Det er netop dette, som tilbydes af den græske regering, når denne tilbyder at blive en bro mellem BRIKS og Europa.

Ironisk nok afhænger såvel USA's som Tysklands overlevelse af, at vi griber denne chance – også selv om hr. Schäuble, af kulturelle årsager, ikke kan forstå det.

[1] 'Den sorte Kanal' var en serie af politiske programmer, der blev sendt hver uge mellem 1960 og 1989 af Østtysk Tv. Hver af udsendelserne blev lavet over optagede uddrag fra nylige vesttyske Tv-programmer, der blev genredigeret til at indeholde en kommunistisk kommentar.

---

## **Rusland siger, USA/Nato opfinder grunde til missilforsvar i Europa efter Iran-aftale**

*11. april 2015* – Det Russiske Udenrigsministeriums Informations- og Pressekontor udstedte 10. april en erklæring i respons til erklæringer fra regerings- og embedsfolk fra USA og NATO om, at aftalen om atomkraft med Iran ikke vil ændre NATO's planer om missilforsvar i Europa. Erklæringen på Udenrigsministeriets hjemmeside lyder:

»Vi ser, at mens fremskridt med hensyn til Irans atomprogram i realiteten bliver tydeligere, så forsøger Washington og Bruxelles at opfinde nye grunde til deres missilforsvarsprogram.«

»Dette bekræfter endnu engang, at referencerne til 'den iranske trussel' i dette tilfælde blot er et skalkeskjul, alt imens det virkelige mål med at skabe anti-missilpotentialer er noget helt andet«,

lyder erklæringen. Erklæringerne om, at missilforsvarsskjoldet i Europa ikke er rettet mod Rusland,

»ser derfor mindre overbevisende ud«, understreger erklæringen.

Erklæringen citerer Obama for, i sin tale i Prag i 2009, at sige, at, hvis »den iranske trussel« elimineres, vil drivkraften bag opbygningen af missilforsvarssystemet i Europa bortfalde. Erklæringen siger derfor:

»USA's og NATO's åbenbare mangel på villighed til at tage de positive tendenser i løsningen af det iranske atomspørgsmål i betragtning bekræfter vores konklusion om, at missilskjoldet, der er under opstilling i Europa, har anti-russisk karakter.«

Andre hændelser og provokationer fortsætter i mellemtiden. Mens der ikke har været nogen russiske flyvninger med bombefly ud for USA's eller Europas kyster i de seneste uger, så fortsætter amerikanske rekognosceringsflyvninger nær ved Rusland, og den 7. april var der en hændelse med nærkontakt over Det baltiske Hav.

»Et amerikansk RC-135U, der fløj en rutinerute i internationalt luftrum, blev afskåret af et russisk Su-27 Flanker på en risikabel og uprofessionel måde«,

sagde talskvinde for Pentagon, Eileen M. Lainez. Hun tilføjede, at USA vil tage denne hændelse op med Rusland »gennem de passende diplomatiske og officielle kanaler«.

*Foto: Aegis missilforsvaret til søs, en del af missilskjoldet*

---

**EIR:**

## **Obamas krig mod Kinas AIIB er i realiteten forræderi mod USA**

*Det, Obama har gjort, udgør i realiteten forræderi mod USA, på to anklagepunkter. For det første, og vigtigst, har USA desperat brug for nydannelse af ferskvand og infrastruktur til vandstyring i en skala, der omfatter hele Stillehavsranden; dette er en eksistentiel nødvendighed for Amerika som nation.*

Download (PDF, Unknown)

---

## **USA støtter saudisk krig med folkemord i Yemen**

9. april 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry erklærede, i endnu et anfald af selvretfærdighed, under et interview på PBS sent i går, at USA ikke stiltiende vil lade Iran overtage Yemen. Det lykkedes Kerry på en eller anden måde at give Iran skylden for krigen i Yemen, selv om det var saudierne, der startede krigen ved at angribe Yemen. Der har bestemt været kampe i Yemen, men de har ikke angrebet nogen uden for Yemen, en kendsgerning, som Kerry synes at ignorere.

»Der har været – der er, selvsagt – fly, der kommer fra Iran.

Hver eneste uge kommer der fly fra Iran [som antageligt leverer våben og andre forsyninger til Houthi-oprørerne], og det har vi sporet, og det ved vi«, sagde Kerry, som om dette var bevis for Irans direkte involvering. »Iran må erkende, at USA ikke vil stå stiltiende og se på, at regionen destabiliseres, eller mens folk begynder med åbenlys krigsførelse hen over linjer, internationale grænser, i andre lande.« Han hævdede, at Washington ikke er ude efter en konfrontation med Iran, men »vi vil ikke svigte vore alliancer og vore venskaber og behovet for at stå ved deres side, som føler sig truet som konsekvens af de valg, som Iran måske er i færd med at træffe.«

*Fox News* fremmaner, med sin dækning af alle dette, spøgelseset, der udgøres af en USA-Iran-stedfortræderkrig i Yemen. I Pentagon gentog talsmand, oberst Steve Warren, hvad Kerry sagde i går og sagde: »Vi ved, at Iran leverer støtte til houthierne«, selv om han ikke kunne specificere, hvad denne støtte skulle bestå af, men »vi ved, at iranerne er partnere med houthierne, og at de arbejder sammen«. Warren sagde også, at USA begyndte sin støtte til saudierne i form af optankning i luften tirsdag aften, og at den amerikanske Centralkommando vil levere en luftoptankning til saudierne hver dag. En unavngiven amerikansk forsvarsperson rapporterede, at samarbejde om efterretninger med saudierne nu omfatter at stille luftfotos til rådighed, som »koalitionen« kunne bruge til bedre at angribe anti-Hadi-styrker.

*Foto: Røgen stiger op fra endnu et luftangreb på Yemen*

---



# Gribende rapport fra Ukraines Natalia Vitrenko:

**»Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod opbygning af ting«**

*Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.*

Natalia Vitrenko, parlamentsmedlem (1994-2002), leder af Ukraines Progressive Socialistparti, havde følgende videoindslag på Citizens Electoral Council (CEC) (LaRouche-bevægelsen i Australien), konference 28.-29. marts 2015, Melbourne, med titlen: »Verdenslandbroen: Fred på Jord, og i mennesker en velbehagelighed«.

Video af alle konferencens indslag kan ses her:  
<http://cecaust.com.au/2015conference/>

(Optaget 19. marts, Kiev)

»Kære deltagere på konferencen! Det er mig en stor glæde at sende jer mine hilsner. I er samlet i dag i Australien, der ligger meget langt væk fra vores eurasiske kontinent, og I har et vidunderligt emne for jeres konference: helliget fred. I

diskuterer nye, unikke investeringsprojekter, den Nye Silkevej, Verdenslandbroen. Og I er overbevist om, at der vil komme fred på Jord, og I har dedikeret jeres håb og forhåbninger til dette. Dette er vidunderligt! Og tro mig, det er, hvad alle, mentalt raske personer i verden ønsker.

Det er med stor beklagelse at jeg må sige, at mit land Ukraine i dag ikke er en del af denne proces. I mit land er der en borgerkrig i gang. Mit land er underkastet en overlagt, vedvarende og brutal ødelæggelse.

For ikke så længe siden, kun femogtyve år siden, var Ukraine at finde blandt de ti mest udviklede lande i verden, målt ud fra BNP pr. person. Ukraine producerede 2 % af verdens BNP på daværende tidspunkt. Ukraines BNP pr. person lå 11 % over verdensgennemsnittet. Ukraine havde flere end 360 større industrieanlæg. Ukraine var et avanceret, agro-industrielt land. Vi havde fabrikker, der byggede raketter, vi havde skibsbyggeri og produktion af fly, biler og lokomotiver. Ukraine har mere end 20 % af verdens reserver af løssjord. Vi havde fremragende høstudbytte, og der var ingen, der sultede. Vi havde gratis uddannelse og gratis sundhedsydelser. Vi kunne have børn og give dem en opvækst i fuld tillid til, hvad morgendagen ville bringe.

Men Sovjetunionen blev ødelagt. Det blev ødelagt af Kommunistpartiets elite, der degenererede og ønskede at tage det i eje, der i realiteten var nationens fælles rigdom. De ønskede kun at sørge for deres egne børn og børnebørn.

Ukraine har eksisteret som uafhængig nation i 24 år. Hvad har mit land så fået ud af denne såkaldte uafhængighed? I dag repræsenterer Ukraines BNP kun 0,5 % af verdens BNP. Det var på 2 %, nu er det 0,5 %. Pr. person er Ukraines BNP US\$ 4.000, mod verdensgennemsnittet på US\$ 10.500. Det ligger således nu 60 % under verdensgennemsnittet. Vi lå på 11 % over verdensgennemsnittet, og nu ligger vi på 60 % under det.

Hvad skyldes dette? Det skyldes, at de økonomiske bånd til de fabrikker og regioner, sammen med hvilke vores økonomi var blevet udviklet i årtier, blev brudt. Det vil først og fremmest sige Rusland, Belarus og de tidligere Sovjetrepublikker. Tallene fortæller historien. Den forventede, gennemsnitlige levealder i vores land er faldet med to år i løbet af disse femogtyve år. Den var 72, nu er den 70. Mænd i Ukraine bliver i gennemsnit 62 år. Befolkningen er ved at uddø. I 1990 havde Ukraine en befolkning på 52 millioner mennesker. Nu er der 43 millioner tilbage, eksklusive Krim. Ukraine har mistet Krim.

Den primære årsag er den reformpolitik, der blev gennemtvunget af Den internationale Valutafond (IMF). Denne reformpolitik betød en privatisering af statslig ejendom, der overgik på hænderne af et nyt oligarki. Dette oligarki trives rigtig godt. Deres familier lider ikke under fattigdom. Reformpolitikken afsluttede statslig, lovmæssig regulering af eksport og import. Kommerciel bankvirksomhed bredte sig hurtigt, og bankmafiaen begyndte at tjene penge på Ukraines problemer. Bankmafiaen er heller ikke forarmet. Den lever ganske godt. IMF's reformpolitik foreskrev en økonomisk model med billig arbejdskraft. Niveauet for eksistensminimum, mindsteløn og pensioner blev holdt nede, og det er grunden til, at det overvejende flertal af befolkningen er forarmet. Ifølge ombudsmanden for menneskerettigheder levede 80 % af den ukrainske befolkning i 2011 under den fattigdomsgrænse, som FN fastsætter for Central- og Østeuropa, samt lande i Fællesskabet af Uafhængige Stater. Denne fattigdomsgrænse udgør US\$ 4,30 pr. dag. 80 % af den ukrainske befolkning modtog mindre end det, på daværende tidspunkt. Hvordan ser det så ud nu? Jeg vil fortælle jer, hvordan det står til nu.

Ukraine blev konfronteret med valget mellem enten at integrere sig med Rusland, Belarus og Kasakhstan – Toldunionen, eller med Den europæiske Union. Det, man måtte gøre, var at afveje og analysere disse forskellige valgmuligheder. Og de blev

analyseret. En særlig arbejdsgruppe blev etableret, der inkluderede specialister fra Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Økonomiske Prognoser og Det Ukrainske Nationalakademis Institut for Økonomiske Prognoser. Denne arbejdsgruppe beregnede omhyggeligt, hvad der ville være til størst fordel for Ukraine. Deres klare svar var, at integration i Øst med medlemmerne af Toldunionen ville være fordelagtigt og lovende, og rent faktisk ville kunne redde Ukraine. De viste, at hvis Ukraine gik med i Toldunionen, ville landet få en stigning i BNP på 18 % i løbet af ti år. Det ville udgøre den største stigning blandt noget medlem af Toldunionen. Rusland ville få en stigning på 16,8 % inden for denne tidsramme; Belarus, 16,1 %; Kasakhstan 14,7 %. Men Ukraine ville få en stigning i BNP på 18 %. Hvorfor? Fordi forhindringerne for salg af ukrainske varer i Rusland, Belarus og Kasakhstan ville blive fjernet. Priserne for disse produkter ville falde, og de ville blive mere konkurrencedygtige pga. de lavere omkostninger forbundet med at bringe dem ud på markedet. Desuden ville Ukraine modtage meget nødvendige investeringer i modernisering af sin industri.

Antager I, at dette blot var projektioner? Nej, det var det sandelig ikke. Lad mig give jer nogle præcise tal. I 2010 blev Janukovitj valgt til præsident for Ukraine. Hans image var, at han skulle være prorussisk og ville genetablere tætte kontakter med Rusland. I april 2010 blev Kharkovaftalen underskrevet, hvorved Rusland gav Ukraine en discount på prisen for naturgas. Alle håbede virkeligt, at der ville komme en intensiv, økonomisk integrationsproces mellem Rusland og Ukraine. Hvad skete der generelt i 2010? I 2010 voksede Ukraines handel med Rusland med 60,7 %, til et niveau på US\$ 41,9 mia. Den russisk-ukrainske handel voksede, og Ukraine fik et kæmpestort marked for sine produkter. Ukraines industriproduktion steg med 11 % i 2010. Jeg taler om industriproduktion, der var kernen i den ukrainske økonomi. Det er grunden til, at Ukraines BNP voksede med 4 % i 2010.

Det handlede ikke kun om, at bruttoeksporten til Rusland steg, men også om, at sammensætningen af Ruslands import fra Ukraine for 40 % 's vedkommende bestod af højteknologiske produkter, og for 45 % 's vedkommende af mellemteknologiske produkter. Med andre ord, så skabte dette en efterspørgsel af højt specialiseret arbejdskraft i Ukraine, så når vore børn gik ud af skolen og universitetet, var der en efterspørgsel efter deres kundskaber i økonomien. Det viste året 2010 meget klart.

Men ak, det selv samme år besluttede Janukovitj, efter sin indsættelse i embedet, at forråde alle. Han forrødte sine vælgere, der havde troet, at han ville sikre økonomisk integration med Rusland. Han bedrog Vesten, hvor han begyndte at eksportere sin hastigt voksende, personlige rigdom. Han begyndte at forsikre Vesten om, at han ville få Ukraines integration i Europa til at ske. Det er grunden til, at, i juli 2010, Janukovitj' Regionspartiet, sammen med Kommunistpartiet og Litvin-blokken, som tilsammen udgjorde et koalitionsflertal i parlamentet, stemte for Ukraines europæiske integration. Dette blev vedtaget af Ukraines parlament, men det skete imod vort folks vilje. Det skete endog imod de løfter, som disse politiske kræfter havde givet. Hverken Regionspartiet eller Kommunisterne havde ført valgkampagne på en platform for at bryde båndene til Rusland og gøre fremstød mod Den europæiske Union.

Tværtimod havde vort folk i to folkeafstemninger, tilbage i 1991, stemt for at være sammen med Rusland og Belarus, og for at opbygge en ny, forbedret alliance. Men så trampede præsidenterne Kravchuk, Kutjma og Jusjtjenko, efterfulgt af Janukovitj, på det, som befolkningen havde stemt for. Janukovitj og Regionspartiet begyndte at opbygge den myte, at Europa ønsker Ukraine, og at Ukraine burde orientere sig mod Europa og integrere sig med EU.

I mellemtiden beregnede vore akademiske økonomer, hvis resultater i forbindelse med relationer med Rusland jeg allerede har nævnt, hvad Ukraine ville få ud af at integrere

sig med Vesten. Det, de nåede frem til, det samme Ukrainske Videnskabsakademis Institut for Nationaløkonomiske Prognoser, var rædselsvækkende. For at integrere sig i EU, bare ind i den frihandelszone, der var påbudt i en Associeringsaftale, ville det koste 160 mia. euro at modernisere den ukrainske økonomi. Hvor skulle penge i denne størrelsesorden komme fra?

Da disse kalkuler, der viste, hvad Ukraine ville få ud af associeringen med EU, blev fremlagt for premierminister Azarov i efteråret 2013 og for præsident Janukovitj, så begyndte de også at rive sig i håret over, hvad der ville ske med den ukrainske økonomi. Det var selvfølgelig sent, at de begyndte at rive sig i håret. I tre år havde de cirkuleret myter om den økonomiske fremgang, som Ukraine ville opleve, hvis landet associerede sig med EU. De havde spredt reklame for denne euro-psykose i tre år. Men da den ukrainske regering, den 21. november, 2013, besluttede at udsætte underskrivelsen af Associeringsaftalen, så gik hele den operation, der var planlagt i forvejen, forberedt og betalt for af Vesten, og som involverede en temmelig betydelig del af den ukrainske befolkning, der havde satset på en orientering mod Vesten, i gang. Euromaidan gik i gang.

Den 29. november 2013 i Vilnius nægtede Janukovitj at underskrive Associeringsaftalen med EU. Den nat, 29.-30. november, 2013, ophørte det fredelige Euromaidan med at være fredeligt. I dag forstår vi alle, at dette scenario var planlagt forud, på vegne af, og betalt af, USA, og det blev udført af [Ukraines] præsidentielle stabchef, Lyovochkin. Pludselig brugte Berkut-specialstyrkerne upassende magt mod studenterne, der protesterede på den centrale plads. Selv om, ud fra hvad jeg ser om begivenhederne i Frankfurt den 18. marts 2015, så brød politiet på en meget hård måde optøjerne, hvor demonstranterne ligeledes havde brosten og Molotovcocktails og brændte bildæk af. Og hvad med Ferguson, Missouri? I USA tog man også hårdt fat på demonstranter, der protesterede over nedskydningen af en sort mand. Men i Kiev

greb demonstranterne den 1. december 2013 køller, kæder, Molotovcocktails og brosten, og de gik til angreb mod folk fra politiet, fra Berkut-specialstyrkerne, der denne gang var ubevæbnede. De havde ikke engang politistave. Vesten, især USA, forbød Janukovitj at bruge magt. De forbød det.

Det var dernæst, den 21. februar 2014, de vestlige lande – udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og Polen – der, sammen med Janukovitj og oppositionens ledere Jatsenjuk, Klitjko og Tjagnibok, tog ansvaret for at underskrive en aftale om, at Janukovitj skulle gå af, og der skulle komme en ny regering i Ukraine. De påtog sig ansvaret for at gøre det til en fredelig overgang.

Men hvad skete der så i vores land? Selv før den 20. februar var der våben på Maidan. Der var nedskydning af både demonstranter og Berkut-folk, udført af mystiske snigskytter, hvis identitet endnu i dag ikke er fastslået. Således fremkom de »Himmelske Hundrede« skudofre.

Hvad var så det næste, der skete i Ukraine? Så de vestlige lande ikke, i løbet af vinteren 2014, at nazister havde overtaget magten på Euromaidan i Kiev? Det var partier og politiske kræfter, der åbenlyst prædiker en nazistisk ideologi. De skjuler det ikke og proklamerer »Ukraine frem for alt!«, »Ukraine for ukrainere!«. De bruger Bandera-slogans. Stepan Bandera var agent for Hitlers efterretningstjeneste, Abwehr. Han samarbejdede med nazisterne og organiserede sine folk til at yde Hitler hjælp. Ved den Internationale Militærdomstol i Nürnberg, hvor de tyske fascister blev retsforfulgt, blev deres hjælpere også dømt. Artikel 6 i Nürnbergdomstolens charter sagde, at de medskyldige skulle dømmes og straffes. Men i dette tilfælde kom tilhængerne af Bandera og Shukhevych med deres sorte-og-røde, pronazistiske flag, og deres svastikaer – enten ligefrem det nazistiske hagekors, eller Wolfsangel, et andet nazi-symbol – og med portrætter af Bandera, Konovaltes og Shukhevych, der også var agenter for Abwehr; og med slogans, som opfordrede til at »gi'

Moskali'erne kniven«, hvilket er en nedsættende, ukrainsk term for russere, og »hæng kommunisterne«. Det var sloganet for dem, der marcherede på Maidan. Disse symboler kunne ses, ikke blot i Kiev, men både før og efter kuppet bredte de sig i hele Ukraine. Og de vestlige lande bemærkede dem ikke.

Fra den 23. februar til den 5. marts 2013 blev det muligt for vores delegation af ledende repræsentanter for nogle ukrainske venstrepartier at turnere i Europa, hvor de besøgte Frankrig, Tyskland og Italien. Dette blev arrangeret af vore kolleger fra LaRouche-bevægelsen. Jeg er meget taknemmelig over, at de gav os mulighed for at holde dusinvis af møder, pressekonferencer og interviews. Takket være medlemmer af Europaparlamentet fra det italienske Liga Nord blev det muligt for mig at afholde en pressekonference den 26. februar i Europaparlamentet. Allerede på dette tidspunkt forklarede vi, hvad det var, der skete i Ukraine. Allerede dengang advarede vi om truslen om borgerkrig og opløsning af landet, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Og jeg opfordrede dengang Berlin, Moskva og Paris til at forene deres indsats: især disse tre centre – Berlin Moskva og Paris – til at forene deres indsats og forhindre nazisterne i at overtage Ukraine. At hjælpe med at forbyde alle neonazistiske partier og bevægelser i Ukraine.

Hvis det var sket på dette tidspunkt, ville de efterfølgende rædsler i Ukraine ikke være sket: hvor dusinvis af mennesker brændte ihjel levende i Fagforeningsbygningen i Odessa den 2. maj, 2014. Da man åbnede ild mod en fredelig demonstration i Mariupol den 9. maj. Da Krim, efter at set dette nazistiske kup, forlod Ukraine. Da Donbass rejste sig til modstand, og hvor blodet stadig flyder. Endnu i dag. Der er 50.000 døde, hundreder tusinder af invaliderede, og to millioner flygtninge, inklusive dem, der har forladt landet af politiske grunde. Det er ikke en lille pris, man har betalt for dette forfatningsstridige, neonazistiske kup i Ukraine!

Dette er en tragedie for hele nationen; det er ikke kun Donbass, der lider. Ukraine som helhed er blevet tappet for



sin styrke. I 2014 faldt Ukraines BNP med 7 %. Industriproduktionen faldt med 10,7 %. Alene i januar 2015 faldt industriproduktionen med yderligere 21 %. Den nationale valuta er blevet devalueret med to tredjedele. I dag er Ukraines reserver af guld og fremmedvaluta kun US\$ 5,5 mia. For et år siden var de US\$ 24 mia. Der er ikke engang nok til at dække tre måneders import, hvilket er standardmindsteniveauet. For Ukraine er det US\$ 9 mia., men landet har ikke reserverne til at dække det.

I mellemtiden tigger Ukraine om den seneste almisse fra IMF. Den 11. marts besluttede de at udlåne US\$ 17,5 mia. Men ikke det hele på en gang, snarere hen over tre år. I 2015 kommer der US\$ 5 mia., som allerede var opbrugt den 13. marts, og yderligere US\$ 5 mia. ved årets slutning. I alt US\$ 10 mia. Men i 2015 har Ukraine betalinger til udenlandsgæld på US\$ 11 mia.! Så lånet fra IMF dækker ikke engang afbetalingerne på gælden.

Og hvad er så lånebetingelserne? De er absolut monstrøse! Ukraine gik ud af året 2014 med den største nedgang i sin naturlige befolkning i verden. Vi har verdens næst værste dødsrate. Men for den naturlige befolkningstilvækst, der defineres som forskellen mellem dødsraten og fødselsraten, har vi den værste nedgangsrate i verden. Og det var for sidste år. Hvad vil der ske i år, under IMF's drakoniske betingelser? Tænk over det: for at opnå disse elendige milliarder af dollars gik Jatsenjuk-regeringen, det ukrainske parlament og Ukraines præsident med til en pludselig, brutal stigning i forbrugsafgifterne. Prisen for naturgas vil stige med 3,3 gange. Elektricitet vil blive 3,5 gange så dyrt. Varme – 72 % i år. Varmt vand – 55 %. Koldt vand – 15 %. Hvordan skal folk betale det? Jeg vil gerne have, at I forstår, hvad mindsteeksistensniveauet for indkomst i Ukraine er, for lønninger og pensioner, fastsat ved lov. Disse niveauer blev fastsat i december 2013 for 2014-statsbudgettet, der forudsatte, at de ville blive indeksreguleret for inflation.

Men det gjorde den nye regering ikke, de indeksregulerede ikke betalingerne, selv om inflationen i 2014 var 24,9 %, den højeste inflationsrate i verden. Mindsteeksistensniveauet for indkomst, fastsat for Ukraine i december 2013 og stadig i kraft, modsvarede, på det tidspunkt, \$ 152 pr. måned for en person. Men med devalueringen af den nationale valuta med to tredjedele siden da, modsvarer mindsteeksistens-indkomsten nu \$ 49 pr. måned. Mindstelønnen er \$ 51. Mindstepensionen er \$ 40. Det er, hvad statsbudgettet giver en pensionist pr. måned -\$ 40.

Den gennemsnitlige, månedlige pension i Ukraine modsvarer \$ 60. Hertil kommer, at det er en del af IMF-pakken, at pensioner skal pålægges en skat for at finansiere forsvarsudgifterne.

Den tid, som en person skal have arbejdet inden for tungt, fysisk arbejde, for at være kvalificeret til at få pension, er blevet sat op med 5 år. Ancienniteten for professionelle, før de kan modtage pension, er sat op. Det er et stort anslag mod vore pensionister! Jeg erkender, hvilken byrde de er for IMF. Vi har 14 millioner pensionister, en tredjedel af befolkningen. IMF ser frem til, at Ukraines pensionister dør, så hurtigt som muligt. Og ikke kun pensionisterne! Også arbejdende mennesker. Se på lønningerne. Den gennemsnitlige timeløn i Ukraine i dag er 0,2 euro, dvs. tyve eurocents i timen. Den gennemsnitlige timeløn i EU er 23 euro. Kan man overhovedet kalde det en løn? Det er derfor, vort folk bliver syge og dør.

Fødevarepriserne stiger så meget, at folk ikke kan spise ordentligt. Og oveni alt dette kommer så de planlagte stigninger i forbrugsafgifterne. IMF kræver nedskæringer i omkostningerne til uddannelse. Antallet af højere læreanstalter i Ukraine er blevet skåret ned med 60 %. Antallet af skoler bliver skåret ned med 5 %.

IMF krævede stop for subsidier til den agro-industrielle

sektor. Hvordan skal landmændene overleve? Hvordan skal de så afgrøderne? Beregningen går ud på, at de vil blive tvunget til at sælge deres jord. Landbrugsministeriet har sat tre fjerdedele af landbrugsejendommene i Ukraine til salg under privatisering. De vil blive opkøbt af DuPont, Monsanto og deslige, billigt, så de kan dyrke deres genetisk modificerede afgrøder her, og oversvømme Europa og verden med dem.

Dette er, hvad man gør mod Ukraine: krig, død, sult og fattigdom. Hvad vil Europa få ud af det? Hvad står Europa til at vinde? Forstår europæerne virkelig ikke, at krigens flammer nu vil blusse endnu mere op, og at den tilsyneladende lokale krig i Ukraine så vil føre til en verdenskrig – til en konflikt med Rusland? Hvorfor vil man gøre dette?

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Det er, hvad jeg ønsker for mit land, og for hele menneskeheden.

Sluttelig vil jeg gerne sige noget – for jeg er ikke fysisk til stede i Australien, men der er en person der, der ligner mig meget, og som derfor er blevet kaldt min søster: [medlem af CEC's Eksekutive Komite] Gabrielle Peut. Jeg vil gerne sige dette til hende:

'Min kære Gabby, jeg er glad for at tale til dig. Jeg tror, vi vil mødes mange flere gange i fremtiden.'

Det tror jeg på.«

---

# Leder 9. april: Stop 3. Verdenskrig: Obamas handlinger driver verden til randen af generel krig

Præcis, som Lyndon LaRouche advarede om i webcastet 3. april, så fører præsident Obama en politik, der er gunstigt stemt over for saudierne og udbruddet af en storkrig, med begyndelse i Den persiske Golf. Obamaregeringen optrapper våbenleverancer til Saudi Arabien for at støtte bombekampagnen imod Yemen. Amerikanske militærrådgivere er i færd med at udarbejde et »fusionscenter« i Riyadh, hvor de planlægger optrapningen af den saudiske intervention i noget, der faktisk er en intern uoverensstemmelse i Yemen. Saudierne hævder, at de udkæmper en surrogatkrig imod Iran i Yemen og lyver om, at houthierne simpelt hen er iranske stedfortrædere. Dette er et komplet svindelnummer, men det saudiske svindelnummer tilsigter at udløse en storkrig.

LaRouche advarede om, at, med **P5+1-aftalen med et Iran**, der er på vej frem, må saudierne holdes i skak og få besked om at blande sig udenom. Enhver tolerance over for saudisk geskæftighed vil føre til en krig, der eskaleres og ikke kan standses. Ved at give militær, logistisk og efterretningsmæssig støtte til de igangværende saudiske

operationer gør Obama præcis det, som LaRouche advarede om, at han ville gøre. Dette er opskriften på global krig.

Det, som Obama i stedet skulle tvinges til at gøre, er at frigive de 28 [hemmeligstempled] sider fra den oprindelige fælles Kongresundersøgelse af 11. september.

Verden skal vide, hvad saudierne og deres britiske, royale partnere i virkeligheden er. Uden den anglo-saudiske alliance ville der ikke være noget al-Qaeda, ingen Islamisk Stat og stort set ingen terrorisme. De udførte 11. september-angrebene for at hjælpe Bush og Cheney med at etablere et diktatur i USA.

Denne Obamas skamfulde opførsel, hvor han støtter saudierne militært, og hvor han dækker over saudierne ved at lægge låg over de 28 sider, er endnu et bevis på, at han er uskikket som præsident, og aldrig nogen sinde har været skikket til det. Han er mere eller mindre lige så dårlig, som hele Bush-familien tilsammen.

Obamas største forbrydelse er hans opførsel over for Rusland, en opførsel, der også har bragt verden til randen af krig – en potentiel atomkrig. Gennem Victoria Nuland og andre fører Obama krig mod Rusland og støtter åbenlyst neonazister i Ukraine.

Angrebene på den russiske præsident Vladimir Putin drejer sig ikke bare om Rusland. Det drejer sig om det voksende, russisk-kinesiske, globale partnerskab, et partnerskab, der, sammen med Indien, repræsenterer kernen i BRIKS-bevægelsen for et nyt, globalt paradigme.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var i Moskva tirsdag, 7. april, for at mødes med både udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Putin for at forberede præsident Xi Jinpings besøg den 8. maj, i anledning af højtideligholdelsen af 70-året for sejren i Anden Verdenskrig. Putin og Wang Yi bemærkede, at alene i løbet af de seneste to år har Rusland og

Kina underskrevet 107 fælles aftaler, der hovedsageligt involverede internationale infrastruktur-projekter. Præsident Putin gjorde det klart, at Rusland agter fuldt ud at støtte Kinas Nye Silkevejs-initiativ.

## **Se LPAC-video: »Storm over Asia«**

Onsdag mødtes præsident Putin også med den græske premierminister Tsipras, hvor han gjorde det klart, at **Grækenland er velkommen som partner i BRIKS-initiativerne.** (*fremhævelse ved red.*) Grækenland vil spille en central rolle i Turkey Stream, den nye gasledning ind i det sydlige Europa.

Idet han bemærkede de positive fremskridt i Putin-Tsipras-mødet, zoomede Lyndon LaRouche ind på Tyskland og bemærkede, at det er af afgørende betydning at se, hvordan Tyskland nu vil reagere over for Grækenland. Tyskland har på skamfuld vis indgået et aftalt spil med briterne og andre om at fremføre svigagtige anklager imod Grækenland. Mange inden for det tyske finansielle samfund er udmærket klar over, at Trojkaen og EU, med betydelig tysk medvirken, har begået et svindelnummer imod Grækenland. Den græske befolkning har gjort oprør imod denne svindel og stemt den aktuelle regering til magten for at befri Grækenland for denne svindel. LaRouche krævede, at Tyskland standser denne svindel og rent faktisk lancerer en fuld undersøgelse af, hvordan svindelen/udplyndringen af Grækenland blev udført. Bare fordi regnskabet udviser gæld, betyder det ikke, at denne gæld er legitim. I Grækenlands tilfælde var det et totalt svindelnummer.

I sin ugentlige dialog mandag, **6. april, med LPAC's Komite for Politisk Strategi**, fremlagde LaRouche en standard for et levedygtigt præsidentskab. Han identificerede Martin O'Malley som den eneste kandidat, der hidtil er fremkommet, som viser kvalifikationer til at bestride jobbet. Obama har tydeligvis, lige fra begyndelsen, aldrig været kvalificeret og burde aldrig have haft mulighed for at komme ind i Det Hvide Hus, undtagen på turistpas. Det, der nu er en presserende

nødvendighed, er, at der nedsættes et team af erfarne og kvalificerede folk, der kan etablere et præsidentskab, et præsidentskabsteam, der rent faktisk kan adressere de aktuelle, overhængende kriser.

Et sådant team kan samles omkring O'Malley. Det må gøres, for uden en sådan omgående indsats er USA dømt til undergang. Alene ferskvandskrisen i de vestlige stater vil, hvis der ikke gribes ind nu med handling, gøre det af med USA. Hvis det ikke lykkes at **løse ferskvandskrisen** i Californien, vil der komme massehungersnød i USA i takt med, at fødevareforsyningen bryder sammen. Galninge som [Californiens] guvernør Jerry Brown ('LaRouche: Hvis det er 'brunt', så skyl det ud!') promoverer rationering af vand og anden »grøn« galskab. Obama er endnu værre. Han har ignoreret ferskvandskrisen i Californien i hele sin syv år lange embedsperiode og planlægger nu et topmøde fra Det Hvide Hus om klimaforandring og sundhed – et komplet svindelnummer.

***Forslag til fordybelse:***

***EIR-Efterretningsteam: Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland?***

---

**USA og NATO er aktivt i færd med at organisere og uddanne**

# en nazistisk bevægelse over hele Centraleuropa

7. april 2015 – Ukraine er måske det mest åbenbare tilfælde af, at USA og NATO åbenlyst promoverer, bevæbner og uddanner åbenlyst nazistiske, paramilitære grupper som en del af deres krigsprovokationer mod Rusland. Men den samme udvikling er i gang i Polen, Litauen, Letland og andre centraleuropæiske lande.

Fox News rapporterede den 6. april, at regeringen i Polen aktivt er i færd med at rekruttere og uddanne henved 120 paramilitære grupper, med titusindvis af medlemmer, for at forsvare landet mod en angiveligt kommende »russisk invasion«.

Polen har også været det sted, hvor ukrainske Bandera-tilhængere er blevet uddannet, som russerne gentagne gange har hævdet. Og den polske regering har netop meddelt, at den vil bygge 35 til 50 meter høje vagttårne hele vejen langs den 200 km lange grænse mod den russiske enklave Kaliningrad – et projekt, der for 75 % 's vedkommende finansieres af EU.

**Se også: [Ukrainsk indenrigsminister takker Victoria Nuland for at få yankeer til at komme og uddanne nazistisk nationalgarde](#)**

*Foto: USA vil i dette forår uddanne den Ukrainske Nationalgarde*

---

**RADIO SCHILLER den 7. april**



# 2015: Iran-aftalen må ikke saboteres

Med formand Tom Gillesberg

---

## Leder 7. april 2015: Jordklodens fulde potentiale for ferskvand er ved at blive opdaget

Magasinet *EIR* vil 15. april udgive en helt nummer, dedikeret et gennembrud i forståelse og genvinding af jordklodens virkelige vandforsyning, som denne skabes af sol-, galakse- og biosfæreaktivitet. »Lad ikke Californien blive 'Brown'[1]: Vandet er der, udvikl det«, lyder titlen, og gennembruddet – som udtrykkes i rapporten den 27. marts af Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam – diskvalificerer pessimisme og anti-humane, tvungne nedskæringer i vandforbruget, konfronteret med tørken i de vestlige stater [i USA]. I stedet kræver den en mobilisering af videnskab og atomteknologi for at udvikle de virkelige forsyninger af vandtilførsel, og bruge dem. Denistons rapport lyder »**Memo for den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandkrisen i det vestlige USA.**«

Det blev uddybet i **webcastet »Nyt paradigme for menneskeheden«** den 1. april.

Dette giver os allerede ammunitionen til at mobilisere progressive aktivister og eksperter over alt i USA til en kampagne for at udvikle vandforsyningerne – afsaltning af havvand med atomkraft, atmosfærisk ionisering og vejrmøderificering; vandstyringsprojekter på kontinental skala – og redde Californien og de vestlige stater.

*EIR's* grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, bemærkede imidlertid i dag, at den nye *EIR*-specialrapport kan skabe et internationalt skift i principperne for vandforbrug – et skift, som især i Kina vil blive forstået og påskønnet. Kina har været førende inden for teknologi for vandstyring, udvikling af fissions- og fusionskraft, og videnskab om Solsystemet. Det har flyttet mere vand til produktive formål i løbet af to årtier, end USA gjorde i det 20. århundrede. Kinas Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er blevet accepteret af 55 lande som den førende, internationale udviklingsbank for infrastruktur; hvis USA gik med nu [i AIIB], kunne nye, store projekter for vandinfrastruktur skabes, inklusive i Nordamerikas vestlige stater, hvor ørkendannelse er i tiltagende.

»Potentialitet for vandforsyning på planeten Jord er blevet revideret, i opadgående retning, gennem det, som Ben Deniston har gjort med sit arbejde«, sagde LaRouche i dag. »Og det betyder, at hele ferskvandspolitikken for USA som nation er et spørgsmål, hvor alt, hvad man fortæller os fra officielt hold, er et eneste, stort bedrag ...

Det er nu vist, at Kepler-systemet har potentiale for vandforsyning til menneskeheden på Jorden, som aldrig tidligere rigtigt er blevet fastslået som reelle forslag. For at virkeliggøre dette større potentiale må vi nu i gang med at arbejde for at forstå implikationerne af det, Ben har gjort, og omsætte det til praksis.«

Dette kræver virkelig som en forudsætning, »den næste præsident«, og det kræves nu: Barack Obama forsøgte uden held

at ødelægge AIIB, forsøger at provokere Rusland og Kina ind i krigskonfrontationer og har ikke foretaget sig andet end ivrigt at tilslutte sig Wall Street, siden krakket i 2008. Han må smides ud. Blandt dem, der befinder sig ude i marken, har kun guvernør Martin O'Malley indtil videre vist kvalifikationer og forpligtelsen til at bekæmpe Wall Street og genindføre Glass/Steagall.

Og en hvilken som helst kvalificeret kandidat vil, hvis han bliver præsident, få brug for et præsidentskab. Denne mobilisering har til formål at skabe et sådant præsidentskab. Det, der er nødvendigt som en betingelse, er skabelsen af et præsidentskab, ikke en »præsident, med sit følge«. Eftersom vi ganske bestemt ikke har en præsident, og for tiden ingen præsidentkandidat, der er kvalificeret til at imødegå de udfordringer, som denne krise stiller, må det være vores hensigt at sørge for, at der skabes et præsidentskab omkring en kandidat.

I denne forbindelse er O'Malley den eneste, vi har kendskab til, der er i besiddelse af kvalifikationer, der kan stå i spidsen for et nyt præsidentskab – ikke et politisk parti, men et præsidentskab, der adresserer spørgsmålene i forbindelse med en global krise i forsyning af ferskvand.

Dette må gøres sammen med Kina. Den idé, vi hidtil har haft om nationale regeringer i verden, må reformeres, for nu er Kina langt bedre kvalificeret end regeringerne i USA eller Europa til at håndtere spørgsmålene i denne krise.

Vi må derfor, med dette samarbejde for øje, skabe præsidentskabet under den Amerikanske Forfatnings betingelser for at håndtere truslen fra ferskvandskrisen, der i modsat fald ville føre til frygtelige ødelæggelser, både i USA og internationalt.

Løsningen eksisterer. Vi er kvalificeret til at opfylde den. Vores mission er at skabe et præsidentskab omkring denne

løsning.

[1] Californiens guvernør Jerry Brown, hvis fantasi og problemløsningsforslag ikke rækker længere end til forslag om at 'spare på vandet', eksempelvis ved, at man begynder at tage brusebad sammen! (-red.)

---

## **Nicolaus Cusanus' mission: BRICS og en ny, international orden for menneskeheden.**

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche.

*Lyder det ikke som sund fornuft? Giver det ikke mening, at alle disse lande slutter sig sammen, overvinder fattigdom, overvinder sygdom, har en fælles fremtid ... at forsvare vores menneskehed imod alle farer og definere den næste fase og epoke i menneskets evolution ...?*

Download (PDF, Unknown)

---

## **Europa og USA bør arbejde på at bringe deres og Kinas**

# fælles interesser på linje

4. april 2015 – Kina er på vej frem, og USA og EU bør arbejde på at bringe deres interesser på linje med Kina, inden Kina skal præsidere over G20 i 2016, skrev tidligere NATO-generalsekretær og EU-udenrigsminister Javier Solana i en klumme i Project Syndicate, der første gang blev publiceret på engelsk den 31. marts. Solana erkender, at Kina er blevet den ledende, globale financier af udviklingssektoren og er i færd med at oprette BRIKS' Nye Udviklingsbank, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank og den Nye Silkevejsfond for at finansiere eurasiske infrastrukturprojekter, der strækker sig over 60 lande og omfatter to tredjedele af verdens befolkning. USA må overvinde sin strategiske mistillid til Kina; »hvis nye magter ikke gives adgang til de eksisterende, globale styrelsesstrukturer, vil de skabe deres egne strukturer.«

*Foto: G20-topmødet i 2014 blev afholdt i Brisbane, Australien, og skal i 2015 afholdes i Tyrkiet. I 2016 skal G20-topmødet afholdes i Kina, har Australiens Tony Abbott meddelt.*

---

## **Stop 3. Verdenskrig: Har USA og Rusland kurs mod konfrontation i Arktis?**

3. april 2015 – USA har været i færd med at opbygge sine militærstyrker hele vejen langs Ruslands periferi, fra Baltikum til Sortehavet, men nu fremkommer også det arktiske område som endnu en potentiel scene for konfrontation. Sidste

efterår erkendte Moskva de mulige trusler mod sin nationale sikkerhed, kommende fra det arktiske område, og begyndte at skabe en militær kommandoenhed, der var rettet mod dette område. Den Nordlige Flådes og den nye Arktiske Kommandos snapøvelser i sidste måned havde delvist til hensigt at afprøve Ruslands respons til en potentiel trussel fra dette område. USA har også rettet sin opmærksomhed mod det arktiske område ud fra et militært synspunkt.

USA's Strategiske Kommando meddelte sent i går, at fire B-52'er, to fra hver af baserne hhv. Barksdale, Louisiana, og Minot, North Dakota, deltog i øvelsen 'Polarbrøl' (Polar Growl), ved at foretage rundflyvninger igennem de arktiske områder og Nordsø-områderne.

»Disse flyvemissioner, der demonstrerer vore bombefly troværdige og fleksible kapacitet i internationalt anerkendte flyveinformationsområder, er kulminationen af måneders planlægning og koordinering«, sagde admiral Cecil D. Haney, øverstbefalende for USA's Strategiske Kommando, iflg. pressemeddelelsen fra Stratcom. Meddelelsen bemærker skarpt, at B-52'er kan medføre både atomvåben og konventionelle våben over lange afstande.

På den russiske side sagde en kilde fra Forsvarsministeriet til TASS forleden dag, at, i 2018, vil Rusland have en totalt selvberørende militærstyrke i det arktiske område. »Den russiske militærgruppe i Arktis vil blive opbygget på hovedlandet og på øerne«, sagde embedsmanden. »Denne opbygning er allerede i gang.« Disse styrker vil inkludere en kombination af luftvåben og luftforsvarsstyrker, såvel som radiorekognoscering. To divisioner af Ruslands luftbårne styrker er engageret i uddannelsen i arktisk overlevelse, og Rusland vil også opbygge sine radio-elektroniske krigsførelsessevner i det arktiske område med det elektroniske krigsførelsessystem Krasukha-4, som angiveligt »gør de andres missiler og fly blinde og døve ...«.

*Foto: (Videograb) Piloter fra Ruslands Nordlige Flåde afpudser takeoff- og landingsevner*

---

## **USA er ved at blive dybt involveret i Saudi Arabiens krig mod Yemen**

*Onsdag, 1. april 2015* – Selv om alle detaljerne endnu mangler at blive afdækket eller bekræftet, er Obamaregeringen, sin sædvane tro, i færd med at sænke sig dybere og dybere ind i Saudi Arabiens krig mod Yemen.

Micah Zenko fra magasinet *Foreign Policy* fremfører, idet han går ud fra bekræftelsen fra Det Hvide Hus i sidste uge om, at USA yder støtte mht. efterretninger og brændstofoverførsel i luften til saudierne, at USA er involveret i saudiernes krig i Yemen, og at dette er en fortsættelse af Obamaregeringens mønster med at involvere sig i krige uden at konsultere Kongressen – eller det amerikanske folk, for den sags skyld.

»Obamaregeringen har [i Libyen og Syrien/Irak med forlængelse i Afghanistan] påbegyndt militære operationer med stort set ingen offentlig debat eller formel rolle for Kongressen – en situation, som det amerikanske folk og dets valgte repræsentanter stiltiende har accepteret ved gentagne

interventioner og ved krigen mod terror mere generelt«, skriver Zenko. Men dette er en krig uden noget reelt formål, hvilket selv den amerikanske chef for centralkommandoen, gen. Lloyd Austin, har indrømmet: »På nuværende tidspunkt kender jeg ikke den saudiske kampagnes specifikke mål og formål, og det ville jeg skulle kende for at være i stand til at skønne om sandsynligheden for en succes«, sagde han under en erklæring for Kongressen i sidste uge.

»Måden og hastigheden, hvormed Obamaregeringen besluttede at bakke fuldstændigt op om den ene side i Yemens seneste stedfortræderborgerkrig uden et klart udfald bør være foruroligende«, konkluderer Zenko. »Ulykkeligvis er dette blevet standardoperationsmåden for, hvordan USA bliver ved med at gå i krig.«

Det amerikanske militær er ganske afgjort i nærheden. I sidste weekend blev to saudiske piloter, hvis jagerfly gik ned i Aden-golfen, reddet af en redningshelikopter fra det amerikanske Luftvåben, der udgik fra Djibouti. Sputnik News, der citerer en unavngiven militærkilde, rapporterer, at et skib fra den amerikanske flåde tilsluttede sig kampagnen ved at affyre fire krydsermissiler på en »forstærket missilbrigade«. Hvis det er sandt (og det er foreløbigt ubekræftet), passer denne form for 'snigende involvering' det Obama-mønster, som Zenko advarer imod.

*Foto: USA støtter Saudi Arabien med bl.a. brændstofoptankning i luften.*